

Čís. 11875.

Doložkou na objednacím lístku, že trhová cena jest splatna »v místě vystavení účtů«, není založen soud splniště podle § 88, první odstavec, j. n.

(Rozh. ze dne 9. září 1932, R II 269/32.)

Žalobu o zaplacení kupní ceny za dodaný stroj zadal žalobce na sudišti podle § 88, první odstavec, j. n. (na okresním soudě v Brně), vzhledem k doložce na objednacím lístku, že trhová cena jest splatná »v místě vystavení účtu«. K námitce místní nepříslušnosti s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl. R e k u r s n í s o u d zamítl námitku místní nepříslušnosti.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle § 88 první odstavec j. n. lze žalovati o splnění smlouvy u soudu místa, v němž smlouva podle úmluvy stran má býti žalovaným splněna. Úmluvu jest prokázati listinou. Podle objednacího lístku podepsaného žalovanou, jest trhová cena splatná »v místě vystavení účtů«. Touto doložkou nemohl býti založen soud splniště podle § 88 první odstavec j. n., protože podle zákona jest třeba, by bylo ujednáno určité místo jako splniště. Strana kupující nesmí býti v pochybnosti, kde má plniti a kde může býti žalována. I když objednacím lístkem obsahuje jméno a bydliště žalobkyně, vytisknuté razítkem, nemůže se na to žalobkyně odvolávat, poněvadž tím jest určena druhá smluvní strana, nikoli však místo plnění; není z toho zřejmo, kde bude vystaven účet na objednané zboží, tím méně, kde budou vystaveny »účty«. Připojení jména obce »Brno« pod adresou, záhadu tu jasně nevysvětluje, neboť není jasno, zda se slovo »Brno« vztahuje právě k místu vystavení účtů, či ke druhé doložce: »provedení objednávky ponechává se vystaviteli«. Z objednávky není tedy zřejmo, kde bude účet vystaven, a nelze ani vyloučiti, že bude i mimo Brno, koupí-li na př. prodatelka, zboží, jež má dodati, u jiného obchodníka v jiném místě, než v Brně, takže faktura může i tam býti vystavena. Nezáleží na tom, že účet byl snad skutečně v Brně vystaven, ano v objednacím lístku není Brno výslovně uvedeno jako splniště smlouvy (srov. rozh. 7374 sb. n. s.).

Čís. 11876.

Ustanovení § 391, druhý odstavec, ex. ř. o zrušení prozatímního opatření z úřadu, netýká se doby, na kterou podle prvního odstavce tohoto ustanovení bylo povoleno prozatímní opatření, nýbrž lhůty ku podání žaloby nebo návrhu na povolení exekuce, nařízené v odstavci druhém.

(Rozh. ze dne 9. září 1932, R II 292/32.)

Prozatímní opatření bylo povoleno na dobu do 1. března 1932 a byla ohrožené straně udělena lhůta k podání žaloby do 15. dubna 1931. Tato druhá lhůta byla dodržena a vykázála ohrožená strana soudu povolujícímu včas podání žaloby. Usnesením ze dne 2. března 1932 soud první stolice prozatímní opatření z úřadu zrušil. Rekursní soud zrušil toto usnesení. **Důvody:** Uplynutí doby, na kterou bylo prozatímní opatření podle § 391 ex. ř. nařízeno, není důvodem, aby prozatímní opatření bylo zrušeno z úřadu, jak se stalo v projednávaném případě. Podle zákona může prozatímní opatření býti z úřadu zrušeno jen v případech §§ 396 a 386 a 391 druhý odstavec ex. ř., těchto případů tu není. Jinak lze prozatímní opatření zrušiti jen k návrhu podle § 399 ex. ř. Ano není dosud o podané žalobě rozsudkem rozhodnuto, trvá dosud účel, pro který bylo prozatímní opatření povoleno, a nebylo nikým tvrzeno, že poměry se tak změnily, že již není prozatímního opatření třeba k zajištění ohrožené strany. Zrušení prozatímního opatření nemá v zákoně opory, pročež bylo zrušeno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatel nesprávně uvádí ustanovení § 391 druhý odstavec ex. ř., které, jak sám tvrdí, jest jasné. Ustanovení to netýká se doby, na kterou podle prvního odstavce bylo povoleno prozatímní opatření a o kterou v souzeném případě jediné jde, nýbrž lhůty k podání žaloby nebo návrhu na povolení exekuce, nařízené v druhém odstavci. Také spisovatelé, jichž se stěžovatel dovolává, mají na zřeteli jen lhůtu k podání žaloby nebo návrhu na povolení exekuce. Úvaha, kterou stěžovatel činí z rozhodnutí čís. 86 sb. n. s., jest vyvrácena obsahem jeho odůvodnění, podle něhož nastávají následky uplynutí doby, pro kterou prozatímní opatření bylo povoleno, aniž zapotřebí zvláště to vysloviti.

Čís. 11877.

Tvrzení v žalobě podle § 37 ex. ř., že žalobce jest vlastníkem zabavených věcí, jest i přednesem o skutkových okolnostech (§ 396 c. ř. s.). K tomu, by žalobě mohlo býti vyhověno rozsudkem pro zmeškání, nebylo třeba, by žalobce tvrdil i právní důvod nabytí a způsob nabývací.

(Rozh. ze dne 9. září 1932, Rv II 404/31.)

V žalobě o vyloučení zabavených věcí z exekuce tvrdila žalobkyně, že má na věcech těch právo, činící exekuci nepřípustnou, že jest jejich vlastníci a že se svého vlastnictví na nich nevzdala. Žalovaná zameškala první rok. Procesní soud první stolice rozsudkem pro zmeškání uznal podle žaloby. Odvolací soud žalobu zamítl. **Důvody:** Tvrzení žalobkyně, že má na zabavených věcech právo, činící exekuci nepřípustnou, že jest jejich vlastníci a že se svého vlastnictví na nich nevzdala, není tvrzením skutkových okolností, nýbrž tvrzením práva a právních závěrů, jež mohou a nemusí býti správné, o čemž jest